

Zarzuty i główne argumenty:

Termin transpozycji dyrektywy upłynął dnia 1 stycznia 2003 r.

(¹) Dz.U. L 206, 31.7.2001, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative (Wielkie Księstwo Luksemburga) wyrokiem z dnia 7 grudnia 2004 r., w postępowaniu: Graham J. Wilson przeciwko Conseil de l'Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

(Sprawa C-506/04)

(2005/C 31/30)

(Język postępowania: francuski)

Do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Cour administrative (Wielkie Księstwo Luksemburga) wyrokiem z dnia 7 grudnia 2004 r., który wpłynął do Trybunału w dniu 9 grudnia 2004 r., w postępowaniu: Graham J. Wilson przeciwko Conseil de l'Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg.

Cour administrative (Wielkie Księstwo Luksemburga) zwrócił się do Trybunału o orzeczenie w sprawie następujących pytań:

- 1) Czy art. 9 dyrektywy 98/5 (¹) mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w Państwie Członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych należy interpretować w ten sposób, że wyłącza on procedurę odwoławczą przewidzianą w ustawie z dnia 10 sierpnia 1991 r., w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 13 listopada 2002 r.?
- 2) W szczególności, czy organy odwoławcze takie jak komisja dyscyplinarna i administracyjna oraz odwoławcza komisja dyscyplinarna i administracyjna stanowią „krajowe środki odwoławcze” w rozumieniu art. 9 dyrektywy 98/5 oraz czy art. 9 należy interpretować w ten sposób, że wyłącza on środki prawne wymagające zwrócenia się do jednego lub kilku tego rodzaju organów przed umożliwieniem wystąpienia z kwestią prawną do „trybunału lub sądu” w rozumieniu art. 9?

oraz, z zastrzeżeniem udzielenia następnie odpowiedzi na pytanie dotyczące właściwości sądu administracyjnego i dopuszczalności środka odwoławczego, bez uszczerbku dla wszystkich zarzutów formalnoprawnych i materialnoprawnych stron, o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

3) Czy właściwe organy Państwa Członkowskiego upoważnione są, by poddać prawo prawnika z danego Państwa Członkowskiego do stałego wykonywania zawodu prawnika posługując się tytułem zawodowym uzyskanym w kraju pochodzenia na obszarach działalności wyszczególnionych w art. 5 dyrektywy 98/5/WE wymogowi znajomości języków tego Państwa Członkowskiego?

4) W szczególności, czy właściwe organy mogą postawić warunek, że prawo wykonywania zawodu zależy od zdania egzaminu ustnego ze wszystkich (lub niektórych) z trzech głównych języków przyjmującego Państwa Członkowskiego w celu umożliwienia właściwym organom sprawdzenia, czy prawnik opanował te trzy języki; a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy i jakie są wymagane gwarancje proceduralne?

(¹) Dyrektywa 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mająca na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w Państwie Członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 77 z 14.3.1998, str. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden, wydanym dnia 10 grudnia 2004 r., w sprawie Magpar VI B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-509/04)

(2005/C 31/31)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 13 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandzki Sąd Najwyższy), Niderlandy, wydanym w dniu 10 grudnia 2004 r. w sprawie Magpar VI B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën.

Hoge Raad der Nederlanden zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy art. 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy 69/335/EWG (¹) w brzmieniu zmienionym dyrektywą 73/79/EWG (²) należy interpretować w taki sposób, że jeśli spółka w ciągu pięciu lat od nabycia udziałów w trakcie łączenia, które jest zwolnione z podatku kapitałowego, przestaje posiadać te udziały, gdyż spółka, w której posiadała udziały jest przedmiotem łączenia, to wymagania, o których mowa w powyższym przepisie dyrektywy, mają zastosowanie do udziałów w spółce przejmującej?

2) Czy dla odpowiedzi na pytanie 4.1 ma znaczenie fakt, że spółka, która posiadała udziały, przestała istnieć w związku z wejściem w życie połączenia z inną spółką (art. 2:311 ust. 1 BW), wobec czego nie można mówić o zbyciu udziałów w znaczeniu literalnym?

- (¹) Dyrektywa Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. English special edition: Series I 1969(II) str. 412).
- (²) Dyrektywa Rady 73/79/EWG z dnia 9 kwietnia 1973 r. zmieniająca zakres stosowania obniżonej stawki podatku kapitałowego przewidzianej dla niektórych działań restrukturyzacyjnych spółek przez art. 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. 1973 L, str. 13).

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-510/04)

(2005/C 31/32)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 13 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez K. Simonssona i W. Wilsa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Belgii.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1) Stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do dostosowania się do dyrektywy 2002/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do i/lub wychodzących z portów Państw Członkowskich Wspólnoty (¹), a w każdym razie nie podając ich do wiadomości Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;

2) obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do wprowadzenia w życie dyrektywy w wewnętrznym porządku krajowym upłynął dnia 9 września 2003 r.

(¹) Dz.U. L 67 z 9.3.2002, str. 31.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-515/04)

(2005/C 31/33)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 15 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez C. O'Reilly i R. Troostersa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Królestwu Belgii.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do dostosowania się do dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następcami (¹), a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;

2) obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy do krajowego systemu prawnego upłynął dnia 31 grudnia 2002 r.

(¹) Dz.U. L 212 z 7.8.2001, str. 12.